

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 304

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 aprilie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 131 din 3 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 ¹ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 160 ^a , 160 ^b și 189 din Codul de procedură penală.....	1-4		
Decizia nr. 132 din 3 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 160 ^a , 160 ^b și 189 din Codul de procedură penală.....	4-6		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		522.	— Ordin al ministrului administrației și internelor privind modelele registrelor de evidență a operațiunilor cu arme și muniții desfășurate de armurierii autorizați în condițiile Legii nr. 295/2004
			7-29
			ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
			Hotărârea nr. 108 din 23 martie 2005.....
			30-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 131 din 3 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267¹ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent

și a dispozițiilor art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală, ridicată de Ion Efta în Dosarul nr. 7.601/2004 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în ceea ce privește art. 267¹ din Codul penal și art. 189 din Codul de procedură penală, iar cu privire la dispozițiile art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, arătând că acestea nu au legătură cu cauza dedusă judecării.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267¹ din Codul penal, precum

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 7.601/2004, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267¹ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală**, ridicată de Ion Efta în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 267¹ din Codul penal încalcă art. 53 din Constituție, întrucât „limitele extrem de mari ale pedepselor prevăzute [...] vor impune o privare de libertate care nu este proporțională cu situația care a generat-o“. În opinia autorului excepției, aceleași prevederi sunt în contradicție și cu art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât „cetățenii care fac infracțiuni cu un grad de pericol abstract mai ridicat ca și alții nu pot fi tratați în mod identic cu aceștia și limitele speciale ale infracțiunilor nu pot fi identice“.

Referitor la dispozițiile art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, se apreciază că acestea sunt contrare dreptului la un proces echitabil și dispozițiilor constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți „în măsura în care același judecător care judecă cauza pe fond va dispune și măsura arestării și va verifica legalitatea acesteia la un interval de 60 de zile“. Se arată în acest sens că „același judecător va dispune menținerea măsurii și în cursul judecătii și va da și o soluție influențată de luarea acestei măsuri care aproape sigur va fi de condamnare, lucru reliefat și în practică“.

Cât privește art. 189 din Codul de procedură penală, se susține că încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât poate conduce la situația ca instanța să nu încuviințeze probele, atunci când părțile nu sunt de acord să suporte sumele de bani pentru administrarea acestora, astfel încât cei fără mijloace materiale nu pot avea un proces echitabil.

Tribunalul Hunedoara — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea opiniei exprimate cu privire la art. 267¹ din Codul penal, se arată că limitele de pedeapsă stabilite de legiuitor pentru infracțiunea de tortură nu pot face obiectul unei cenzuri din partea Curții Constituționale, iar în ceea ce privește dispozițiile art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, că acestea „nu au legătură cu cauza, având în vedere că inculpatul a fost trimis în stare de libertate și este judecat în stare de libertate“. În sfârșit, art. 189 din Codul de procedură penală este apreciat ca fiind constituțional, întrucât trebuie coroborat cu prevederile art. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală, „în sensul că instanța de judecată este obligată să aibă rol activ în desfășurarea procesului penal, iar actele necesare desfășurării procesului penal se îndeplinesc și din oficiu, deoarece instanța trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că art. 267¹ din Codul penal nu încalcă prevederile art. 53 din Constituție, sancționarea mai aspră a infracțiunii de tortură atunci când a avut ca urmare moartea victimei, față de forma simplă a infracțiunii, fiind doar o consecință a pericolului social ridicat al faptei care

are ca rezultat moartea victimei. Aceleași dispoziții legale criticate sunt considerate a fi în concordanță cu art. 16 din Legea fundamentală, întrucât nu creează nici privilegii, nici discriminări în raport de criteriile egalității în drepturi, enumerate de art. 4 din Constituție.

Totodată, se apreciază că art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor cuprinse în Legea fundamentală, iar cu privire la art. 189 din Codul de procedură penală se arată că opțiunea instanței, în sensul plății de către părți a cheltuielilor judiciare, nu este în contradicție cu prevederile constituționale ce consacră dreptul la un proces echitabil.

În concluzie, Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că sesizarea Curții Constituționale este nelegală, întrucât din încheierea de sesizare lipsește opinia instanței de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 267¹ din Codul penal, precum și dispozițiile art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală.

Prevederile din Codul penal criticate ca neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 267¹: *„Fapta prin care se provoacă unei persoane, cu intenție, o durere sau suferințe puternice, fizice ori psihice, îndeosebi cu scopul de a obține de la această persoană sau de la o persoană terță informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori de a intimida sau a face presiuni asupra unei terțe persoane, sau pentru oricare alt motiv bazat pe o formă de discriminare oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau astfel de suferințe sunt aplicate de către un agent al autorității publice sau de orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau la instigarea ori cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.*

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 a avut vreuna din urmările arătate în art. 181 sau 182, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

Tortura care a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani.

Tentativa se pedepsește.

Nici o împrejurare excepțională, oricare ar fi ea, fie că este vorba de stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura; de asemenea, nu poate fi invocat nici ordinul superiorului sau al unei autorități publice.

Faptele prevăzute în alin. 1 nu constituie infracțiunea de tortură dacă durerea sau suferințele rezultă exclusiv din sancțiuni legale și sunt inerente acestor sancțiuni sau ocazionate de ele.

Textele din Codul de procedură penală criticate ca neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 160^a: „Arestarea preventivă a inculpatului poate fi dispusă în cursul judecării, prin încheiere motivată, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 148.

Încheierea poate fi atacată separat cu recurs. Termenul de recurs este de 24 de ore și curge de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă. Dosarul va fi înaintat instanței de recurs în termen de 24 de ore, iar recursul se judecă în 3 zile. Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus arestarea nu este suspensiv de executare.

Dispozițiile art. 151 se aplică și în cazul arestării inculpatului în cursul judecării.

Față de inculpatul care a mai fost anterior arestat în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale sau al judecării, se poate dispune din nou această măsură, dacă au intervenit elemente noi care fac necesară privarea sa de libertate.”;

— Art. 160^b: „În cursul judecării, instanța verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive.

Dacă instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau că nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate, dispune, prin încheiere, revocarea arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpatului.

Când instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea impun în continuare privarea de libertate sau că există temeiuri noi care justifică privarea de libertate, instanța dispune, prin încheiere motivată, menținerea arestării preventive.

Încheierea poate fi atacată cu recurs, prevederile art. 160^a alin. 2 aplicându-se în mod corespunzător.”;

— Art. 189: „Cheltuielile necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, retribuirea apărătorilor, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal se acoperă din sumele avansate de stat sau plătite de părți.

Cheltuielile judiciare prevăzute în alin. 1, avansate de stat, sunt cuprinse distinct, după caz, în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției, Ministerului Public și Ministerului de Interne.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate următoarele prevederi din Legea fundamentală:

— Art. 4 alin. (2): „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;

— Art. 21 alin. (3): „Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;

— Art. 53 alin. (1): „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În opinia autorului excepției, art. 267¹ din Codul penal este în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), privind egalitatea cetățenilor în fața legii, precum și cu cele ale art. 53 alin. (1), referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Aceste critici nu pot fi reținute, întrucât stabilirea limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea de tortură, care dă expresie voinței legiuitorului în aplicarea unor măsuri de politică penală, nu este de natură să încalce prevederile constituționale privitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. Sancționarea mai aspră a acestei infracțiuni este justificată, fiind determinată de gradul său ridicat de pericol social. Câtă vreme textul de lege criticat se aplică în mod egal tuturor celor vinovați de săvârșirea infracțiunii de tortură, fără nici un privilegiu sau discriminare în raport de criteriile egalității în drepturi prevăzute de art. 4 alin. (2) din Constituție, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 267¹ din Codul penal, a principiului egalității în fața legii.

II. În ceea ce privește art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, care reglementează arestarea inculpatului în cursul judecării, respectiv verificările privind arestarea inculpatului în cursul judecării, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât autorul excepției, Ion Efta, a fost trimis în judecată în stare de libertate și este judecat în stare de libertate. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) și alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia. [...]”

[...] (6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale [...]”.

III. Nu poate fi primită nici critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 189 din Codul de procedură penală, constând în încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3). Astfel, plata cheltuielilor judiciare în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece, de regulă, sumele necesare sunt avansate de stat, iar în cazurile în care se solicită ca plata să o facă părțile chiar în cursul procesului, de exemplu în cazul unor expertize solicitate de părțile civile ori de părțile responsabile civilmente, refuzul plății nu împiedică desfășurarea procesului și nu înlătură obligarea organului judiciar de a soluționa cauza în mod corect, echitabil, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale stabilite de lege.

De altfel, cu privire la dispozițiile art. 189 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 295 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 8 august 2003, reținând că acestea sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267¹ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală, ridicată de Ion Efta în Dosarul nr. 7.601/2004 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, ridicată de același autor în aceeași cauză.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132

din 3 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală, ridicată de Dan Creța în Dosarul nr. 2.272/2004 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, precum și a celor ale art. 189 din Codul de procedură penală, iar în ceea ce privește dispozițiile art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, arătând că acestea nu au legătură cu cauza dedusă judecătii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iulie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.272/2004, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de**

procedură penală, ridicată de Dan Creța în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea de viol săvârșită în condițiile art. 197 alin. 2 din Codul penal ar trebui să fie aceleași cu cele prevăzute pentru infracțiunea de perversiune săvârșită în condițiile art. 201 alin. 4 din Codul penal, întrucât cele două infracțiuni au același grad de pericol abstract, precum și faptul că infracțiunea continuată ar trebui să aibă același tratament sancționator aplicabil concursului de infracțiuni.

Referitor la dispozițiile art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, se susține că acestea sunt contrare dreptului la un proces echitabil și normelor constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți „în măsura în care sunt interpretate în sensul că același judecător care a dispus inițial măsura arestării va dispune și măsura prelungirii arestării și ulterior va judeca cauza pe fond“, întrucât „judecătorul care a dispus măsura arestării în cursul judecătii va da și o soluție influențată de luarea acestei măsuri care aproape sigur va fi de condamnare, lucru reliefat și în practică [...]“.

Cât privește art. 189 din Codul de procedură penală, se motivează că încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât poate conduce la situația ca instanța să nu încuviințeze probele, atunci când părțile nu sunt de acord să suporte sumele de bani pentru administrarea acestora, astfel încât cei fără mijloace materiale nu pot avea un proces echitabil.

Judecătoria Deva consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea opiniei exprimate se arată că stabilirea unui regim sancționator mai aspru pentru infracțiunea de viol decât pentru infracțiunea de perversiune nu creează nici o discriminare între cetățeni și nu aduce nici o atingere principiilor consacrate de art. 16 alin. (1) și art. 4 alin. (2) din Constituție, întrucât, chiar dacă ambele infracțiuni privesc

viața sexuală, fiecare dintre acestea reglementează fapte, situații diferite și distincte, astfel că regimul sancționator al acestora poate fi identic sau nu, în funcție de voința legiuitorului, care exprimă o anumită politică penală din momentul reglementării.

În ceea ce privește dispozițiile art. 42 din Codul penal, precum și ale art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală, se apreciază că „nu au legătură cu soluționarea cauzei în faza procesuală a cercetării judecătorești”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că prevederile art. 42 din Codul penal, precum și cele ale art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzei. Referitor la critica dispozițiilor art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, se apreciază că aceasta este neîntemeiată, pentru aceleași considerente expuse de instanța de judecată în cuprinsul încheierii de sesizare, iar cu privire la art. 189 din Codul de procedură penală se arată că opțiunea instanței, în sensul plății de către părți a cheltuielilor judiciare, nu este în contradicție cu normele constituționale ce consacră dreptul la un proces echitabil.

În concluzie, Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi reținută nici o contradicție între textele de lege criticate și prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3). Astfel, cu privire la normele cuprinse în art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală se arată că „nu opresc în realitate părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil”. De asemenea, plata cheltuielilor judiciare în condițiile art. 189 din Codul de procedură penală „nu contravine dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil”.

Cât privește critica prevederilor ce fac obiectul excepției în raport de dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că este neîntemeiată, întrucât instituirea unui tratament penal mai sever pentru acele categorii de infracțiuni, apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol social ridicat, nu contravine sub nici un aspect principiului egalității consacrat de prevederile constituționale menționate.

În opinia Avocatului Poporului, textele criticate „nu conțin norme contrare dispozițiilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale”, astfel încât nu se poate reține nici critica acestora în raport de dispozițiile art. 53 alin. (1) din Constituție.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, precum și dispozițiile art. 160^a, 160^b și 189 din Codul de procedură penală.

Prevederile din Codul penal criticate ca neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 42: *„Infrațiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infrațiunea săvârșită, la care se poate adăuga un spor potrivit dispozițiilor art. 34.”;*

— Art. 197 alin. 2 lit. a): *„(2) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani și interzicerea unor drepturi, dacă:*

a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună; [...].”

Textele din Codul de procedură penală criticate ca neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 160^a: *„Arestarea preventivă a inculpatului poate fi dispusă în cursul judecății, prin încheiere motivată, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 148.*

Încheierea poate fi atacată separat cu recurs. Termenul de recurs este de 24 de ore și curge de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă. Dosarul va fi înaintat instanței de recurs în termen de 24 de ore, iar recursul se judecă în 3 zile. Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus arestarea nu este suspensiv de executare.

Dispozițiile art. 151 se aplică și în cazul arestării inculpatului în cursul judecății.

Față de inculpatul care a mai fost anterior arestat în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale sau al judecății, se poate dispune din nou această măsură, dacă au intervenit elemente noi care fac necesară privarea sa de libertate.”;

— Art. 160^b: *„În cursul judecății, instanța verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive.*

Dacă instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau că nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate, dispune, prin încheiere, revocarea arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpatului.

Când instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea impun în continuare privarea de libertate sau că există temeiuri noi care justifică privarea de libertate, instanța dispune, prin încheiere motivată, menținerea arestării preventive.

Încheierea poate fi atacată cu recurs, prevederile art. 160^a alin. 2 aplicându-se în mod corespunzător.”;

— Art. 189: *„Cheltuielile necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, retribuirea apărătorilor, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal se acoperă din sumele avansate de stat sau plătite de părți.*

Cheltuielile judiciare prevăzute în alin. 1, avansate de stat, sunt cuprinse distinct, după caz, în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției, Ministerului Public și Ministerului de Interne.”

Dispozițiile din Legea fundamentală invocate în motivarea excepției au următorul conținut:

— Art. 4 alin. (2): *„România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”;*

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;

— Art. 21 alin. (3): „Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;

— Art. 53 alin. (1): „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”;

— Art. 124 alin. (2): „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește susținerile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, față de art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea constată că, în realitate, acestea constau în raportarea textelor de lege criticate la alte dispoziții din Codul penal, care reglementează concursul de infracțiuni, respectiv infracțiunea de perversiune sexuală. Astfel, în motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea de viol săvârșită în condițiile art. 197 alin. 2 din Codul penal ar trebui să fie aceleași cu cele prevăzute pentru infracțiunea de perversiune și că infracțiunea continuată ar trebui să aibă același tratament sancționator ca și concursul de infracțiuni.

Această critică nu poate fi reținută, întrucât, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 486 din 11 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2004, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

II. Cât privește dispozițiile art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, care reglementează arestarea inculpatului în cursul judecății, respectiv verificările privind arestarea inculpatului în cursul judecății, criticate în raport de normele constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și condițiile restrângerii exercițiului unor

drepturi și libertăți, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât autorul excepției, Dan Creța, a fost trimis în judecată în stare de libertate și este judecat în stare de libertate. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) și alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia. [...]”

[...] (6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale [...]”.

III. Nu poate fi primită nici critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 189 din Codul de procedură penală, formulată în raport de dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), plata cheltuielilor judiciare în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală nefiind de natură să încalce dreptul la un proces echitabil. Astfel, de regulă, sumele necesare sunt avansate de stat, iar în cazurile în care se solicită ca plata să o facă părțile chiar în cursul procesului, de exemplu în cazul unor expertize solicitate de părțile civile ori de părțile responsabile civilmente, refuzul plății nu împiedică desfășurarea procesului și nu înlătură obligația organului judiciar de a soluționa cauza în mod corect, echitabil, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale stabilite de lege.

De altfel, cu privire la dispozițiile art. 189 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 295 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 8 august 2003, reținând că acestea sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și art. 197 alin. 2 lit. a) din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală, ridicată de Dan Creța în Dosarul nr. 2.272/2004 al Judecătoriei Deva.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^a și 160^b din Codul de procedură penală, ridicată de același autor în aceeași cauză.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind modelele registrelor de evidență a operațiunilor cu arme și muniții desfășurate de armurierii autorizați în condițiile Legii nr. 295/2004

Având în vedere prevederile art. 110 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, cu modificările ulterioare,
în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Se aprobă modelele registrelor de evidență a operațiunilor cu arme și muniții desfășurate de armurierii autorizați în baza Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Modelele registrelor de evidență a operațiunilor cu arme și muniții desfășurate de armurierii autorizați sunt prevăzute în anexele nr. 1—6.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Inspectoratului General al Poliției Române privind constituirea și utilizarea registrelor de evidență a operațiunilor cu arme și muniții desfășurate de către armurierii autorizați pe teritoriul României

Art. 3. — În scopul desfășurării în condiții legale a operațiunilor cu arme și muniții de către armurierii autorizați, Inspectoratul General al Poliției Române, prin structurile sale de specialitate, centrale și teritoriale, execută următoarele activități:

a) urmărește constituirea de către armurierii autorizați a registrelor de evidență a operațiunilor cu arme și muniții, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 1—6;

b) înregistrează registrele de evidență a operațiunilor cu arme și muniții, prezentate de armurierii autorizați;

c) controlează registrele de evidență a operațiunilor cu arme și muniții cu privire la corectitudinea datelor consemnate, anual și ori de câte ori este necesar pentru aplicarea legislației în domeniu.

CAPITOLUL III

Tipuri de registre de evidență

Art. 4. — Armurierii autorizați operează, în conformitate cu dispozițiile legii în vigoare, cu următoarele tipuri de registre de evidență:

a) registre de evidență a operațiunii de comercializare a armelor și munițiilor (model prezentat în anexele nr. 1 A și nr. 1 B);

b) registre de evidență a operațiunii de reparare a armelor (model prezentat în anexa nr. 2);

c) registre de evidență a operațiunilor de confecționare și comercializare a muniției de vânatoare (model prezentat în anexa nr. 3);

d) registre de evidență a operațiunilor de import-export al armelor și munițiilor (model prezentat în anexa nr. 4);

e) registre de evidență a operațiunilor de transport intern și internațional de arme și muniții (model prezentat în anexa nr. 5);

f) registre de evidență a operațiunii de depozitare de arme și muniții (model prezentat în anexa nr. 6).

Art. 5. — Registrul de evidență a operațiunilor cu arme și muniții are următoarele caracteristici:

a) dimensiunile fiecărei file sunt: lungimea de 50 cm, iar lățimea de 30 cm;

b) rubricația este de formă tabelară, cu indicatorii scriși în partea superioară a filei, tipărită începând cu verso fila 1 (pagina 2) și față fila 2, continuând în acest fel până la pagina 97, iar paginile 98 și 99 sunt destinate consemnărilor organelor de verificare. Ultima pagină este destinată menționării numărului de înregistrare a registrului la organul de poliție competent;

c) fiecare registru are un număr de 100 de file;

d) copertele registrului sunt cartonate cu carton tip JAKART, iar filele sunt cusute la prindere de coperte;

e) filele sunt din hârtie OFFSET.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 6. — Rubricile cuprinse în registrele de evidență prevăzute la art. 4 se pot completa sau modifica numai prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 7. — Registrele de evidență a operațiunilor cu arme și muniții au regim special.

Art. 8. — Sumele aferente operațiunii de constituire și tipărire a registrelor menționate în prezentul ordin vor fi suportate de către persoanele juridice solicitante, autorizate ca armurieri în condițiile legislației în domeniu.

Art. 9. — Prin grija Direcției generale reglementări juridice și contencios din cadrul Ministerului Administrației și Internelor se va asigura publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul administrației și internelor,

Anghel Andreescu,
secretar de stat

București, 21 februarie 2005.
Nr. 522.

*) Anexele nr. 1—6 sunt reproduse în facsimil.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

**HOTĂRÂREA Nr. 108
din 23 martie 2005**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 317 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în temeiul dispozițiilor art. 44 alin. (3) și ale art. 94 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind modul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru definitivare în funcție, promovare în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, precum și în funcții de execuție a personalului

auxiliar de specialitate la instanțe și parchete superioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezentul regulament se trimite spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

*ANEXĂ***REGULAMENT**

privind modul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru definitivare în funcție, promovare în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, precum și în funcții de execuție a personalului auxiliar de specialitate la instanțe și parchete superioare

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentul regulament cuprinde norme de organizare și desfășurare a examenului pentru definitivare în funcție, precum și a examenului și concursului de promovare a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor, așa cum prevede secțiunea a 2-a din cap. IV al Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

Art. 2. — Definitivarea în funcție a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor, încadrat pentru prima dată după terminarea studiilor, cu excepția absolvenților prevăzuți la art. 24 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, se face pe bază de examen, potrivit dispozițiilor art. 42 din aceeași lege.

Art. 3. — (1) Promovarea în funcții de execuție a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor se face prin concurs sau prin examen, în funcția imediat superioară, potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 43 și 44 din Legea nr. 567/2004.

(2) Promovarea în funcții de execuție în grade sau trepte profesionale superioare, în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, se face prin examen.

(3) Promovarea în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare se face numai prin concurs.

(4) Personalul auxiliar de specialitate poate candida pentru promovarea la oricare dintre instanțele și, respectiv, parchetele superioare, cu respectarea condițiilor minime de vechime.

Art. 4. — Examenul și concursul de promovare în funcții de execuție se organizează pe baza unor criterii de apreciere a performanțelor profesionale, avându-se în vedere vechimea minimă în specialitate, competența profesională și rezultatele obținute în activitatea desfășurată.

Art. 5. — Examenul pentru definitivare în funcție pentru personalul auxiliar de specialitate debutant se organizează de către instanța sau parchetul la care acesta este încadrat.

Art. 6. — Examenul de promovare în funcții de execuție în grade sau trepte profesionale superioare, în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, precum și concursul de promovare în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare se organizează după cum urmează:

a) pentru judecătorii, tribunale, curți de apel, instanțe specializate și pentru parchetele de pe lângă acestea, de curțile de apel, respectiv de parchetele de pe lângă acestea;

b) pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție, de către aceste instituții.

Art. 7. — (1) Examenul pentru definitivare prevăzut la art. 2 se organizează la sfârșitul perioadei de 6 luni prevăzute de art. 42 din Legea nr. 567/2004.

(2) Examenul și concursul prevăzute la art. 3 se organizează anual sau ori de câte ori este nevoie.

CAPITOLUL II

Condiții pentru înscrierea la examen sau la concursul pentru definitivare în funcție, promovare în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, precum și în funcții de execuție la instanțele și parchetele superioare

SECȚIUNEA 1

Condiții pentru înscrierea la examenul pentru definitivare în funcție

Art. 8. — Poate participa la examenul pentru definitivare în funcție personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor încadrat pentru prima dată după terminarea studiilor, cu excepția absolvenților prevăzuți la art. 24 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, la sfârșitul perioadei de 6 luni prevăzute de lege.

Art. 9. — Data examenului pentru definitivare în funcție se afișează cu 30 de zile înainte de împlinirea termenului de 6 luni, prin afișare la sediul instanțelor sau parchetelor care organizează examenul.

Art. 10. — (1) Tematica pentru examenul pentru definitivare în funcție va cuprinde subiecte din legislația care reglementează statutul personalului auxiliar de specialitate, regulamentele de ordine interioară ale instanțelor și parchetelor de pe lângă acestea, precum și noțiuni generale de procedură penală și/sau de procedură civilă.

(2) Tematica va fi stabilită anual de colegiul de conducere al instanței sau parchetului care organizează examenul pentru definitivare în funcție.

Art. 11. — (1) În cazul examenului pentru definitivare în funcție a informaticienilor, tematica pentru examen va cuprinde subiecte prin care să se asigure verificarea cunoștințelor în domeniul informatic.

(2) Tematica va fi stabilită de informaticianul-șef al compartimentului informatic al instanței sau parchetului, cu avizul Direcției de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În cazul inexistenței sau vacanței postului de informatician-șef, tematica va fi alcătuită de un informatician desemnat de colegiul de conducere al instanței sau parchetului și va fi avizată de Direcția de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției, respectiv de compartimentul informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Pentru definitivarea în funcție a informaticienilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție tematica va fi alcătuită de colegiul

de conducere al instanței sau parchetului care organizează examenul, cu sprijinul reprezentanților compartimentului informatic din cadrul acestora.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții pentru înscrierea la examenul pentru promovarea în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet

Art. 12. — Poate participa la examenul pentru promovarea în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet personalul auxiliar de specialitate care îndeplinește următoarele condiții:

- are vechimea minimă prevăzută de lege pentru funcția respectivă;
- nu a fost sancționat disciplinar după acordarea ultimului calificativ;
- are calificativul „foarte bine” în ultimii 3 ani.

Art. 13. — Îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 12 se constată prin raport întocmit de președintele instanței ori de conducătorul parchetului unde candidatul își desfășoară activitatea.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții pentru înscrierea la concursul pentru promovarea în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare

Art. 14. — Poate participa la concursul pentru promovarea în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare personalul auxiliar de specialitate care îndeplinește următoarele condiții:

- are o vechime de cel puțin 3 ani în funcție la instanța sau parchetul la care este încadrat;
- are calificativul „foarte bine” în ultimii 3 ani;
- nu a fost sancționat disciplinar după acordarea ultimului calificativ.

Art. 15. — Îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 se constată prin raport întocmit de președintele instanței ori de conducătorul parchetului unde candidatul își desfășoară activitatea.

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea examenului sau concursului pentru definitivare în funcție, promovare în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, precum și în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare

SECȚIUNEA 1

Organizarea și desfășurarea examenului pentru definitivare în funcție

Art. 16. — (1) Comisia de examen pentru definitivare în funcție este alcătuită din președinte și 2 membri numiți de colegiul de conducere al instanței sau parchetului unde candidații își desfășoară activitatea.

(2) Din comisia de examen va face parte și un reprezentant al personalului auxiliar de specialitate.

(3) În cazul examenului pentru definitivarea în funcție a informaticienilor, reprezentantul personalului auxiliar de specialitate este informaticianul-șef al compartimentului informatic al instanței sau parchetului, iar în cazul inexistenței sau vacanței postului de informatician-șef, un informatician cu experiență desemnat de colegiul de conducere al instanței sau parchetului, cu avizul Direcției de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după caz.

(4) Pentru definitivarea în funcție a informaticienilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție desemnarea informaticianului membru al comisiei de examen se face fără avizul prevăzut la alin. (3).

Art. 17. — (1) Anterior desfășurării examenului, comisia de examen va elabora subiectele din tematica prevăzută la art. 10 și baremele de corectare.

(2) Locul desfășurării examenului, timpul afectat elaborării lucrării, precum și modalitatea de securizare a lucrărilor sunt stabilite de comisia de examen.

(3) În caz de fraudă, pe lucrare se va face mențiunea „Fraudă”, se va încheia proces-verbal în acest sens, iar candidatul va fi declarat respins.

(4) La sfârșitul susținerii probei se va afișa baremul de corectare.

Art. 18. — Examenul de definitivare pentru personalul auxiliar de specialitate debutant constă într-o probă scrisă cu caracter preponderent practică.

Art. 19. — Comisia de examen va aprecia lucrările cu note de la 1 la 10, fiind declarați admiși candidații care au obținut cel puțin nota 6.

Art. 20. — Candidații pot depune contestații în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor la președintele instanței sau la conducătorul parchetului unde aceștia își desfășoară activitatea.

Art. 21. — (1) Rezolvarea contestațiilor se face de o comisie desemnată de colegiul de conducere al instanței sau parchetului care a organizat examenul, având aceeași componență numerică cu cea a comisiei de examen prevăzute la art. 16, fără ca vreun membru al acesteia să fi făcut parte din

comisia de examen, în termen de 3 zile de la data limită de depunere a contestațiilor.

(2) Hotărârea comisiei de soluționare a contestațiilor este definitivă.

Art. 22. — (1) În cazul nepromovării examenului pentru definitivare în funcție, perioada prevăzută de art. 42 alin. (1) din Legea nr. 567/2004 poate fi prelungită cu încă 6 luni.

(2) Nepromovarea pentru a doua oară a examenului pentru definitivare în funcție atrage eliberarea din funcție pentru incapacitate profesională.

(3) În cazul neprezentării la examenul pentru definitivare în funcție din motive neimputabile, candidatul poate participa la următoarea sesiune organizată de către instanța sau parchetul în care își desfășoară activitatea.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea și desfășurarea examenului de promovare în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet

Art. 23. — Data organizării examenului de promovare în grade sau trepte profesionale superioare, precum și tematica stabilită potrivit art. 10 se comunică de către curțile de apel și parchetele de pe lângă acestea instanțelor și parchetelor din circumscripția acestora, cu cel puțin 30 de zile înainte, și se aduce la cunoștință prin afișare.

Art. 24. — (1) În termen de 15 zile de la comunicarea datei examenului, cei interesați pot depune cereri la președintele instanței sau la conducătorul parchetului unde aceștia își desfășoară activitatea.

(2) Cererile împreună cu raportul prevăzut de art. 13 vor fi înaintate, după caz, la curtea de apel sau la parchetul de pe lângă aceasta, cu cel puțin 10 zile înaintea datei susținerii examenului.

Art. 25. — (1) Examenul constă în susținerea unei lucrări scrise și a unei probe practice.

(2) Tematica va fi stabilită de colegiul de conducere al curții de apel și, respectiv, al parchetului de pe lângă aceasta și va cuprinde legislația care reglementează statutul personalului auxiliar de specialitate, regulamentele de ordine interioară ale instanțelor și parchetelor, precum și noțiuni din procedura penală și/sau procedura civilă, iar pentru probele practice, cunoștințe de operare pe calculator.

(3) În cazul examenului de promovare a informaticienilor, tematica va fi stabilită de informaticianul-șef al compartimentului informatic al instanței sau parchetului, cu avizul Direcției de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În cazul inexistenței sau vacanței postului de informatician-șef, precum și în cazul în care informaticianul-șef susține examenul de promovare, tematica va fi alcătuită de un informatician desemnat de colegiul de conducere al instanței sau parchetului și va fi avizată de Direcția de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției, respectiv de compartimentul informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Pentru definitivarea în funcție a informaticienilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție tematica va fi stabilită de colegiul de conducere al instanței sau parchetului care organizează examenul, cu sprijinul reprezentanților compartimentului informatic din cadrul acestora.

Art. 26. — (1) Comisia de examen este numită de colegiul de conducere al curții de apel și, respectiv, al parchetului de pe lângă aceasta și este formată din 2 magistrați, dintre care unul este membru al colegiului de conducere și unul este reprezentant al personalului auxiliar de specialitate.

(2) În cazul examenului pentru definitivarea în funcție a informaticienilor, reprezentantul personalului auxiliar de specialitate este informaticianul-șef al compartimentului informatic al instanței sau parchetului unde se organizează examenul, iar în cazul inexistenței sau vacanței postului de informatician-șef, un informatician cu experiență desemnat de colegiul de conducere al instanței sau parchetului, cu avizul Direcției de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după caz.

(3) Pentru definitivarea în funcție a informaticienilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție desemnarea informaticianului membru al comisiei de examen se face fără avizul prevăzut la alin. (2).

Art. 27. — (1) În termen de maximum 5 zile înainte de data examenului, comisia de examen va verifica și va aviza raportul prevăzut la art. 13 și va afișa lista candidaților.

(2) În cazul neavizării raportului, candidatul nu poate participa la examen.

Art. 28. — Anterior desfășurării examenului, comisia de examen va proceda potrivit dispozițiilor art. 17.

Art. 29. — (1) Comisia de examen va aprecia atât proba scrisă, cât și proba practică cu note de la 1 la 10, nota finală fiind reprezentată de media aritmetică a notelor obținute la cele două probe.

(2) Comisia de examen va întocmi tabelul de clasificare a candidaților și va afișa lista la sediul curții de apel sau al parchetului de pe lângă aceasta.

Art. 30. — (1) În termen de 48 de ore de la afișarea rezultatului se pot face contestații, care vor fi soluționate de o comisie formată din 3 magistrați desemnați de colegiul de conducere al curții de apel sau parchetului de pe lângă aceasta, care nu vor putea fi aceiași cu membrii comisiei de examen.

(2) Contestațiile vor fi soluționate în termen de 3 zile de la data limită de depunere a acestora.

(3) Hotărârea comisiei de soluționare a contestațiilor este definitivă.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și desfășurarea concursului de promovare la instanțe sau la parchete superioare

Art. 31. — Data organizării concursului de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție și la celelalte instanțe sau parchete superioare, precum și tematica concursului stabilită potrivit art. 25 alin. (2) și, respectiv, alin. (3) se comunică de către curțile de apel și parchetele de pe lângă acestea instanțelor și parchetelor din circumscripția lor, cu cel puțin 30 de zile înainte.

Art. 32. — Dispozițiile art. 13 se aplică în mod corespunzător.

Art. 33. — Concursul pentru promovarea în funcții de execuție la instanțe și parchete superioare constă într-o probă scrisă și una practică din tematica anunțată.

Art. 34. — (1) Comisia de concurs este numită de colegiul de conducere al curții de apel sau parchetului de pe lângă aceasta și este formată dintr-un membru al colegiului de conducere și alți 2 magistrați.

(2) În cazul concursului de promovare a informaticienilor, comisia de concurs este formată dintr-un membru al colegiului de conducere, informaticianul-șef al compartimentului informatic al instanței sau parchetului unde se organizează concursul, precum și un informatician cu experiență din cadrul aceluiași compartiment informatic, desemnat de colegiul de conducere al instanței sau parchetului, cu avizul Direcției de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În cazul inexistenței sau vacanței postului de informatician-șef, colegiul de conducere al instanței sau parchetului va desemna 2 informaticieni cu experiență care vor face parte din comisia de concurs sau va decide ca în componența acesteia să fie incluși specialiști în domeniul informatic din afara instanței sau parchetului. Desemnarea informaticienilor, respectiv a specialiștilor membri ai comisiei de concurs, se va face cu avizul prevăzut la alin. (2).

(4) Pentru promovarea în funcție a informaticienilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție desemnarea informaticienilor membri ai comisiei de concurs se face fără avizul prevăzut la alin. (2).

Art. 35. — (1) Cu 10 zile înaintea datei concursului, comisia de concurs va verifica îndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs și va afișa lista candidaților la sediul curții de apel sau al parchetului de pe lângă aceasta.

(2) Candidații respinși pot face contestație în termen de 48 de ore de la data afișării listei, care va fi soluționată de o comisie formată din 3 magistrați numiți de către colegiul de conducere, care nu vor fi aceiași cu membrii comisiei de concurs, în termen de 3 zile.

(3) Modul de soluționare a contestației se comunică prin afișare la sediul curții de apel sau al parchetului de pe lângă aceasta, cel mai târziu cu o zi înainte de data susținerii concursului.

Art. 36. — (1) Comisia de concurs va elabora subiectele și baremele de corectare anterior desfășurării concursului.

(2) Subiectele vor fi păstrate în plic sigilat până la ora începerii concursului.

(3) Locul și ora desfășurării concursului vor fi stabilite de către comisia de concurs.

(4) La ora stabilită pentru concurs, plicul cu subiecte va fi adus în sală și va fi desfăcut de către un candidat, după verificarea integrității plicului.

(5) Candidații care nu au fost prezenți la deschiderea plicului pierd dreptul de a susține concursul.

(6) În caz de fraudă, pe lucrare se va face mențiunea „Fraudă”, se va încheia proces-verbal în acest sens, iar candidatul va fi declarat respins.

(7) La predarea lucrărilor, coțul cu numele candidatului va fi sigilat și ștampilat în prezența acestuia, iar candidatul va semna într-un tabel, cu menționarea numărului paginilor scrise.

(8) La sfârșitul susținerii probei scrise se va afișa baremul de corectare.

(9) Proba practică se va susține în aceeași zi cu proba scrisă, iar rezultatele vor fi afișate la sfârșitul examinării tuturor candidaților.

(10) Notele obținute la proba practică nu pot fi contestate.

Art. 37. — (1) Comisia de concurs va aprecia atât proba scrisă, cât și proba practică cu note de la 1 la 10, nota finală fiind reprezentată de media aritmetică a notelor obținute la cele două probe.

(2) Comisia de concurs întocmește tabelul de clasificare a candidaților, în termen de 5 zile de la data concursului, și afișează lista la sediul curții de apel sau al parchetului de pe lângă aceasta.

(3) Vor fi declarați admiși, în limita posturilor scoase la concurs, candidații care au obținut cel puțin media 7, fără ca la vreuna dintre probe să fi obținut o notă mai mică de 5.

(4) La medii egale vor fi declarați admiși candidații care au obținut nota mai mare la proba scrisă.

Art. 38. — Candidații pot face contestație care se va depune la Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, precum și la curțile de apel sau la parchetele de pe lângă acestea, în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor.

Art. 39. — (1) Rezolvarea contestațiilor se va face de către comisia prevăzută la art. 34, în termen de 3 zile de la expirarea termenului de depunere a acestora.

(2) Hotărârea comisiei de soluționare a contestațiilor este definitivă.

CAPITOLUL IV

Numirea candidaților admiși

Art. 40. — Candidații declarați admiși la examenul de promovare în grade sau trepte profesionale superioare în cadrul aceluiași instanțe sau aceluiași parchet ori la concursul de promovare la instanțe sau parchete superioare sunt numiți, în condițiile legii, prin decizie a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, a președintelui curții de apel sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

Art. 41. — Lucrările scrise și rezultatele concursului se anexează la dosarele personale ale candidaților declarați admiși.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 42. — Dispozițiile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător personalului auxiliar de specialitate de la instanțele specializate și parchetele de pe lângă acestea, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, precum și instanțelor și parchetelor militare, Secției militare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Secției de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari a Parchetului Național Anticorupție.

Art. 43. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 015579